

Tilia tomentosa
Zilverlinde

Tilia tomentosa (zilverlinde) komt van nature voor in Zuidoost-Europa, de Balkanregio, Hongarije en West-Azië en groeit daar in gemengde loofhoutbossen, samen met onder andere *Quercus pubescens, Ulmus minor, Carpinus betulus* en *Fraxinus ornus*. *Tilia tomentosa* werd in 1767 in Engeland geïntroduceerd en wordt sindsdien dankbaar toegepast als sier- en schaduwboom. Afhankelijk van de standplaats en het microklimaat kan de zilverlinde een hoogte bereiken van twintig tot dertig meter, met vijftien tot vijfentwintig meter breed. De kroon is breed piramidaal tot ovaal en heeft een symmetrische, dichte structuur met opgaande, vergaffelende takken die in een scherpe hoek aan de zware stam staan.

De bladeren van *Tilia tomentosa* zijn hartvormig tot rond, met een donkergroene bovenzijde en een zilverwitte, viltige onderkant die bij felle zon omdraait, waardoor de linde ineens zilver oogt. Hier heeft de boom dan ook zijn naam aan te danken. Deze viltige onderzijde beschermt de boom ook tegen luisaantasting, waardoor de soort niet druipt. De bladrand is grof gezaagd en de bladeren zijn afwisselend geplaatst. In juli - vier weken na de bloei van *Tilia platyphyllos* - bloeit de zilverlinde rijk met sterk geurende, crèmekleurige bloemen in hangende tuilen van vijf tot tien bloemen bijeen. Deze bloemen trekken bijen en vlinders aan en zijn een waardevolle bron van nectar. Na de bloei ontwikkelen zich kleine ovale vruchten, ze zijn licht behaard en geribbeld. Jonge twijgen zijn dik, grijsachtig en viltig behaard, terwijl de schors van jonge bomen glad en lichtgrijs is - en met de jaren donkerder en gegroefd wordt.

De zilverlinde is een veelzijdige soort die geschikt is voor parken, lanen, pleinen en andere stedelijke omgevingen. Hij is namelijk goed bestand tegen droogte, hitte en luchtvervuiling, maar ook zeer windvast: zelfs zeewind vormt geen probleem. De boom groeit het best in vochtige, goed doorlatende en rijke leemgronden, maar is tolerant ten opzichte van de meeste bodems. De elegante maar oersterke *Tilia tomentosa* prefereert een zonnige tot half beschaduwde standplaats.

SEIZOENSKLEUREN

jan feb mar apr mei jun jul aug sep okt nov dec

BEPLANTINGSTYPES

Boomtypen: hoogstam bomen, meerstammige bomen, schaduwbomen, karakteristieke bomen | **Vormbomen met stam**: knot, kandelaber, lei

TOEPASSING

Locatie: straat, laan, plein, park, groenstrook, grote tuin, begraafplaats, verkeer, industrie, landschap, ecologische zone, windsingel, kustgebied | **Verharding**: geen, open, dicht | **Beplantingsconcepten**: ecobeplanting, landschappelijke beplanting

EIGENSCHAPPEN

Kroonvorm: breed ovaal, breed piramidaal | **Kroonstructuur**: gesloten | **Hoogte**: 20 - 30 m | **Breedte**: 15 - 25 m | **Winterhardheidszone**: 6A - 10A

STANDPLAATS

Wind: verdraagt wind, verdraagt zeewind | **Grondsoort**: löss, zavel, veen, zware klei, lichte klei, zand, lemige grond, alle grondsoorten | **Voedselrijkdom**: matig voedselrijk, voedselrijk | **Bodemvochtigheid**: droog, vochtig | **Lichtbehoefte**: zon, halfschaduw | **pH-waarde**: zuur, neutraal, basisch | **Biodiversiteit**: bijen, nectarwaarde 5, pollenwaarde 5 | **Extreme condities**: verdraagt droogte, verdraagt luchtverontreiniging, verdraagt hitte, geen luisaantasting

PLANTKENMERKEN

Bloem: tuilen, opvallend, hangend, sterk geurend | **Bloemkleur**: bleekgeel | **Bloeitijd**: juli - juli | **Bladkleur**: donkergroen, onderzijde witviltig | **Blad**: bladverliezend, hartvormig, matglanzend, onderzijde behaard, gezaagd | **Herfstkleur**: geel | **Vrucht**: onopvallend, steenvrucht | **Vruchtkleur**: grijsgroen | **Bastkleur**: grijs | **Bast**: licht gegroefd, glad, later ruw | **Twijgenkleur**: groen | **Twijgen**: donzig behaard, verticale takstand, grof vertakt | **Wortelstelsel**: diepgaand, uitgebreid, sterk vertakt, penwortel

EBBEN trees since 1862

TreeEbb